

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222202105
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222202105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XXX, zastúpená JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom, Krajinská 30, Bratislava, a F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. G. XXX, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14. septembra 2022, č.k. 12P/6/2022-87, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a určení dlhu na zročnom výživnom **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zveril maloletú A., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi určil povinnosť platiť na výživu maloletej A. sumu 120 eur mesačne s účinnosťou od 20.06.2022, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, zároveň určil dlh na zročnom výživnom za obdobie od 20.06.2022 do 14.09.2022 v sume 56,66 eur, ktorý je otec povinný zaplatiť do rúk matky spolu s bežným výživným za mesiac október 2022, rodičia sa dohodli, že styk otca s maloletou A. neupravia a zároveň súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka maloletej sa návrhom zo dňa 20.06.2022 domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, keď žiadala túto zveriť do svojej osobnej starostlivosti, otcovi určiť výživné 300 eur mesačne, styk otca s maloletou navrhla neupraviť s tým, že sa dokážu s otcom na ňom dohodnúť. Dôvodila, že s otcom nežijú v spoločnej domácnosti, otec sa o maloletú od jej narodenia nijakým spôsobom nezaujíma, výživné platí 80 eur mesačne, čo je nedostatočné. Otec sa vyjadril, že súhlasí so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky, navrhuje však určiť mu výživné 100 eur mesačne. S matkou udržiavali krátky vzťah, neplánovali spoločný život, ani spoločné dieťa. Matka akceptovala, že dieťa nemieni navštevovať, na výživnom sa dohodli pôvodne 60 eur, neskôr 80 eur, od júna roku 2022 uhradza na účet matky 100 eur mesačne. Okrem toho posielala maloletej peniaze na Vianoce a k meninám a narodeninám. Pracuje ako vodič kamióna vo firme v Maďarsku. Jeho príjem vychádza na 525 eur mesačne, k tomu má z príležitostných prác približne 300 eur. Do Nemecka jazdí 1 až 3 krát do týždňa. Príplatky mu zamestnávateľ nevypláca, nakoľko ide o krátkodobé cesty. Predtým pracoval ako vodič kamiónovej dopravy, dosahoval príjem 1.200 eur mesačne, ale jazdil na mesačné až trojtýždňové turnusy, preto zamestnanie ukončil. Je vyučený automechanik, v ktorej profesii si privyrába príležitostnými prácami, chodí tiež pracovať na stavby, kde si dokáže zarobiť mesačne cca 300 eur. Býva v zrekonštruovanom rodinnom dome, ktorý si kúpil v roku 2009 ako starý neobývatelný dom

vyžadujúci si rekonštrukciu, kúpu financoval z bankového úveru, ktorý na rekonštrukciu refinancoval, a spláca ho po 221 eur mesačne. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, na ktorú platí výživné 140 eur mesačne. Matka uviedla, že maloletá má zvýšené výdavky z dôvodu návštevy ortopéda, potrebuje ortopedické topánky, alebo topánky so špeciálnou vložkou, navštevuje imunológa, predpísané lieky vychádzajú na 10 eur mesačne. Do školy má výdavky na poplatky do školského klubu detí 30 eur mesačne, stravnom 30 eur mesačne. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 25, § 26, § 65, § 62 Zákona o rodine. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov. Je potrebné, aby rodičia poskytovali podľa svojich schopností a možností toľko prostriedkov na výživu detí, aby z nich boli uspokojené osobné potreby dieťaťa pokiaľ ide o výživu, ako i potreby na prehľbovanie vzdelania, rozvoj záujmov a záľub, na prípravu na povolanie. Odôvodnené potreby oprávnenej osoby závisia od veku, zdravotného stavu, schopnosti žiť sa sám. Na strane povinného súd skúma faktické príjmy, ale prihliada tiež na to, čo je objektívne možné, aby zarobil podľa veku, zdravotného stavu, kvalifikácie, situácie na trhu práce, pracovných skúseností, skúma majetkové pomery, tiež počet, druh, výšku ďalších vyživovacích povinností. V danom prípade ide o dieťa vo veku 6 rokov, ktoré v septembri 2022 nastúpilo do prvej triedy základnej školy. Otec sa na starostlivosti o dieťa iným spôsobom ako výživným nepodieľa. V otázke zverenia detí jednému z rodičov, v danom prípade matke, sa rodičia v podstate dohodli a nebol zistený žiadny dôvod, pre ktorý by maloletá nemala ostať v starostlivosti matky, preto súd maloletú A. zveril do starostlivosti matky, keďže sa o ňu riadne starala aj doposiaľ. Vyživovaciu povinnosť súd upravil s prihliadnutím na základné odôvodnené potreby maloletej daného veku, berúc do úvahy aj zvýšené výdavky, ale aj na schopnosti a možnosti otca a jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec je riadne zamestnaný, v jeho prostredí, kde býva možnosti na vyšší zárobok v súčasnosti nie sú, má ďalší príjem z príležitostných prác. V súčasných schopnostiach otca, oproti tomu odôvodneným potrebám maloletej sa súdu javí primeraná suma na výživnom 120 eur mesačne. Pri úprave výšky výživného súd prihliadol tiež na to, že v zmysle rozhodovacej súdnej praxe má orientačné rozpätie pre určenie výšky výživného povinného rodiča predstavovať podiel na výžive približne v rozsahu 20-30% z priemerného čistého mesačného príjmu, čo v prípade otca predstavuje rozsah 168 až 252 eur mesačne na dve deti. Výživné je určené na hornej hranici tohto rozsudku. Otec si však musí byť vedomý aj toho, že jeho vyživovacia povinnosť voči maloletej sa bude jej fyzickým, duševným vývojom a rastom nárokov na odôvodnené potreby mimo bežných, neustále zvyšovať, a tomu sa bude úmerne zvyšovať aj potreba navyšovania sumy vyživovacej povinnosti. Vyživovaciu povinnosť otcovi súd určil späťne od podania návrhu, keď mu tak za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu o výživnom vznikol na výživnom dlh v sume 56,66 eur, ktorý mu súd určil zaplatiť spolu s bežným výživným za mesiac október 2022. Rodičia sa dohodli na tom, že súdom styk otca s dieťaťom upravovať nebudú. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o určení povinnosti otcovi povinnosť platiť výživné 120 eur mesačne a v súvisiacom výroku o dlhu na zročnom výživnom, podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Dôvodila, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonala potrebné dokazovanie, vyvodila nesprávne právne závery. Navrhla zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a určiť otcovi výživné v sume 300 eur mesačne. Dôvodila, že súd pristupoval k predmetnej právnej veci veľmi benevolentne, povrchno, nevykonala vôbec žiadne dokazovanie okrem stručného výsluchu matky a otca maloletej. Súd absolútne nezisťoval na strane otca jeho zárobkové a majetkové pomery a namiesto toho, aby bolo dôsledne prešetrené, aký je jeho skutočný mesačný príjem, uspokojil sa iba s tvrdením otca, ktoré súdu ponúkol v tom smere, že prezentoval svoj nízky príjem. Súd neposúdil správne, že otec, ako človek v produktívnom veku, má mesačne veľmi slabý príjem a to si k tomu údajne ešte i brigádnicke privyrába. Súd bez povšimnutia obišiel tú skutočnosť, keď sa mal otec na pojednávaní vyjadriť, že pracuje iba 3 dni do týždňa a potom oddychuje, pretože ak by kamiónom jazdil každý deň, hrozil by mu infarkt. Na jednej strane súd určením nízkeho výživného otca poľutoval a pomohol mu v udržiavaní dobrého zdravotného stavu, na druhej strane však poškodil maloleté dieťa. Súd sa nijako nevysporiadal so situáciou, že otec môže zastierať skutočný príjem, pretože pracuje u svojho rodinného príslušníka, ktorý mu vypláca iba minimálnu mzdu, ostatné mu vypláca bez potvrdenia. Robia to takto všetci podnikatelia, iba pre sudkyňu súdu prvého stupňa je to zrejme veľká neznáma. Iné zárobkové možnosti otca súd vôbec neskúmal, hoci tvrdil, že okrem nízkeho príjmu zo zamestnania, si privyrobiti rôznou brigádnickeou činnosťou sumou okolo 300 eur. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, či otec nemá možnosť v mieste svojho bydliska, resp. inde v okolí dosiahnuť lepší príjem, aby mohol riadne vyživovať svoje deti. Súd nezisťoval absolútne majetkové pomery otca, nezistil na čo je menovanému rodinný dom a prečo keď je sám, nemá vlastne 1-izbový byt, aby mohol platiť výživné v dostatočnej miere, akú má výšku úveru na dom, koľko spláca úver mesačne a prečo dom nepredá, čím by vyriešil dve podstatné

veci v situácii, v akej sa nachádza, teda našiel by si lacnejšie bývanie, mohol by platiť riadne výživné, pretože by obdržal kúpnu cenu za dom vyššiu, ako by bola hodnota ním zakúpeného bytu a vyhol by sa i infarktu, ktorého sa ako tvrdí, obáva, pretože by pohodlne platil iba výdavky za byt a nemusel by sa stresovať staraním sa o chalupu, na ktorej treba vždy niečo robiť. Je zarážajúca skutočnosť, že súd nijako nevyhodnotil aroganciu otca v tom smere, keď tvrdil, že od narodenia nejaví záujem o maloletú, že takéto správanie otca v podstate zjednodušene povedané je jeho bezcharakternosťou. Keď otec sa nebojí a nehanbí vysloviť pred súdom, že maloletú nechcel, chcel si užívať iba s jej matkou, kladie si otázku, ako možno štátom potrestať takéhoto človeka, ktorý má zvrátené myslenie okrem toho, že mu súd uloží povinnosť platiť riadne výživné. Súd toto tiež obišiel bez povšimnutia. Súd mal zohľadniť najmä to, že od narodenia maloletej boli úseky, keď otec neplatil žiadne výživné, resp. zanedbateľné, čo znamená vlastne to, akoby neplatil nič. Táto skutočnosť mala byť súdom zohľadnená, avšak nebola. Výšku výživného, ktorú uložil súd, odôvodnil v bode 15. rozsudku. Toto odôvodnenie však je nedostatočné, nespĺňa zákonné predpoklady § 220 ods. 2 CSP.

3. Otec maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že tvrdenia odvolateľky, že taktizuje a účelovo zarába peniaze, aby zaplatil čo najnižšie výživné, nie je doložené žiadnymi argumentami, považuje ho za osočovanie jeho osoby. Okrem príjmov zo závislej činnosti si privyrobí, čo súdu aj uviedol, a dosahuje tak priemerne mesačný príjem cca 850 eur. Štatutárny zástupca zamestnávateľa nie je jeho príbuzný. Ak by bol vypočutý ako svedok, môže jedine dosvedčiť príjem vyplývajúci zo mzdového listu, ktorý skutočne poberá. Argument odvolateľky, že má predať dom a zabezpečiť si 1-izbový byt, aby mohol platiť vyššie výživné, je bezprecedentný. Nehnuteľnosť si zakúpil v roku 2009, niekoľko rokov pred narodením maloletej A.. Táto nehnuteľnosť slúži výlučne na jeho bývanie. Úver spláca od roku 2009, žiadne iné nehnuteľnosti nevlastní. Na rozdiel od matky má výdavky spojené s úverom, ktoré súd správne ako úverové splátky zahrnul do jeho výdavkov. Súd vychádzal zo zárobkových schopností a možností oboch rodičov. Jeho majetkové pomery sú na nižšej úrovni ako pomery matky. Matka vlastní, na rozdiel od neho aj motorové vozidlo Volkswagen Golf, ktoré zakúpila po narodení dcéry v hodnote 15.400 eur. Jej výdavky sú významne nižšie ako jeho, nakoľko nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť a žiadne záväzky (neuviedla žiadne úverové splátky, či splátky pôžičky). Matkin príjem uvádzaný v konaní je síce nižší ako jeho príjem, 700 eur mesačne, ale celkové pomery matky sú na vyššej úrovni. Aj matka je povinná zo svojho príjmu sa podieľať na výžive dieťaťa. Môže bez ohrozenia jej pravidelných výdavkov zabezpečovať výživu dieťaťa vyššou sumou, nakoľko nemá ďalšie vyživovacie povinnosti a nespláca úvery. Matka dosahuje vyšší štandard životnej úrovne, ako otec. Pokiaľ by sa podieľala výživným v rovnakej výške, výživa maloletej A. by bola zabezpečená sumou 240 eur poskytnutých rodičmi, rodinnými prídavkami od 01.01.2023 40 eur mesačne a daňovým bonusom, na ktorý má matka právny nárok. Výživa dieťaťa by tak bola zabezpečená celkovou sumou 313 eur mesačne, ktorá suma rozhodne zodpovedá veku a potrebám maloletej. K argumentácii matky v závere odvolania poznamenáva, že súdu neprináleží posudzovať povahové vlastnosti rodiča. Odvolanie matky, v ktorom ho označuje za arogantného človeka so zvráteným myslením, ktorý taktizuje v živote, aby sa vyhol vyššej vyživovacej povinnosti, nenavštevuje dieťa a úvahy, ako by mal ho štát potrestať, ak nie tým, že mu uloží povinnosť platiť riadne výživné, sú bezprecedentné, nevhodné, zasahujúce do práva na ochranu jeho osobnosti. Matka akceptovala, že bude dieťa vychovávať sama, vždy rešpektovala, že právo na kontakty s maloletou nevyužíva a na výške výživného boli schopní sa doteraz dohodnúť. Matka návrh na úpravu práv a povinností podávala až pred nástupom maloletej A. na povinnú školskú dochádzku. Sama nejavila záujem, aby sa s dcérou stýkal, pretože jej to vyhovuje a nepodala na súd takýto návrh, hoci jej v tom nič nebránilo. Navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a §66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 12P/6/2022 je úprava rodičovských práv a povinností k maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe návrhu matky, ktorá sa domáhala zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti, určenia výživného na maloletú A. v sume 300 eur mesačne.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 120 eur mesačne s účinnosťou od 20.06.2022 a určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 20.06.2022 do 14.09.2022 sumou 56,66 eur, ktorú určil otcovi zaplatiť do rúk matky spolu s bežným výživným za mesiac október 2022.

7. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu ohľadne výšky výživného odchyliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu o určení výšky výživného.

8. K odvolaniu matky odvolací súd dodáva nasledovné: Maloletá A. sa nachádza v osobnej starostlivosti matky, s ktorou obaja rodičia vyjadrili súhlas. Súdom prvej inštancie rozhodol správne aj o výške vyživovacej povinnosti. K odvolacím námietkam matky ohľadne výšky príjmu otca, odvolací súd udáva, že otec poprel, že by bol štatutár jeho zamestnávateľa jeho príbuzným. Výsluch tohto štatutárneho zástupcu zamestnávateľa otca odvolací súd takisto nepovažoval za potrebný, nakoľko mal v konaní príjem otca preukázaný riadnym oficiálnym potvrdením od zamestnávateľa o výške platu otca. Otec priznal, že v rámci zamestnania jazdí iba 3 dni v týždni. Odvolací súd má za to, že nemožno ho nútiť, aby jazdil v kamiónovej doprave na zahraničné cesty v trvaní troch, štyroch týždňov a bol tak mimo domu 3 týždne z mesiaca. Sám otec sa priznal, že si privyrobití brigádnicke mesačne 300 eur. Odvolací súd mal za to, že ak by v práci robil 5 dní v týždni, tak by zarobil o 300 až 350 eur viac, ktorú sumu si však vie brigádnicke privyrobitiť počas dní, čo nie je v práci. Otec tak má riadne zamestnanie, ktoré vykonáva už dlhodobo a to vodič nákladnej dopravy a privyrába si v profesii, v ktorej je vyučený, teda ako automechanik. Odvolací súd tak považoval výšku príjmu otca ustálenú súdom prvej inštancie sumou 850 eur netto mesačne za správnu, a tiež z tohto príjmu určené výživné 120 eur pri ďalšej vyživovacej povinnosti otca v sume 140 eur mesačne na plnoleté dieťa za primeranú odôvodneným potrebám maloletej, i schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. K ďalším námietkam odvolací súd uvádza, že v konaní o určení výživného neprináleží súdu hodnotiť povahové črty otca, jeho správanie vo vzťahu k maloletej môže zohľadniť pri výške výživného, čo súd aj spravil, keď výživným možno postihnúť 20 až 30% z príjmu povinného rodiča a súd určil výživné na maloletú na hornej hranici tohto rozpätia, keďže otec sa iným podstatným spôsobom okrem súdom určeného výživného na výchove a výžive maloletej nepodieľa. Odvolací súd tiež udáva, že úvahy matky o predaji rodinného domu otcom sú irelevantné, nie je možné otca nútiť, aby sa zbavil svojho majetku, navyše ak vlastní len jednu nehnuteľnosť a to za účelom vyriešenia svojej bytovej otázky. Skutočnosť, že otec neplatil od narodenia maloletej na túto riadne výživné, súd v tomto konaní tiež nezohľadňoval, keď matka v návrhu žiadala určiť výživné až od právoplatnosti rozsudku o určení výživného. Od narodenia maloletej, od roku 2016 do roku 2022, teda do podania návrhu, návrh na úpravu rodičovských práv a povinností, a teda aj na určení výživného nepodala, toto nežiadala ani určiť spätne, takže súd mal správne za to, že sa na výživnom rodiča dohodli a výživné bolo otcom hradené v dostatočnej výške.

9. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a určení dlhu na zročnom výživnom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

11. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).